

EEN SENTIMENTEEL MEISJE UIT DE 18DE EEUW.

DOOR

S. HERMINA CROISET.

In 1788 kwam er een voor die dagen zeer bescheiden boekje uit, „Het Land” genaamd, dat onmiddellijk de aandacht trok en zeer in den smaak viel van het leeslustig publiek.

De auteur werd niet genoemd, maar Ds. A. van den Berg, zelf eenigszins bekend in de letterkundige wereld van zijn tijd, schreef eene zeer aanprijzende voorrede, waarbij hij het werkje opdroeg aan Mevrouw de Baronesse van Essen

en mededeelde, dat de schrijfster, eene jonge persoon met allerlei loffelijke

hoedanigheden, zich al spoedig aan het publiek bekend zou maken, indien haar boekje bleek te behagen. Was dit niet het geval, dan zou men nooit meer iets in het publiek van haar hooren.

Een verhaal kan men „Het Land” eigenlijk niet noemen. Het is eene verzameling brieven, naar den geliefkoosden trant dier dagen, tus-

schon twee vrienden kieslijk dit is boven het wonen in de stad. Op min of meer ongedwongen wijze werden aan de natuurbeschouwingen kleine vertoogen vastgeknoopt over deugd, godsdienst, dood en eeuwigheid. Hoe weinig uitlokkend ons het saaie gekwezel der vriendinnen Emilia en Euphrozyne moge voorkomen, een eeuw geleden dacht men er anders over. Het werk werd met graagte ontvangen en is viermalen herdrukt. Dit gaf de schrijfster moed haar schild te ontblooten; het volgende jaar verscheen haar tweede boek onder haar eigen naam: *Elizabeth Maria Post*.

dinnen, waarbij later de correspondentie van twee andere dames zich nog aansluit. Geen enkel lid der sterke sekse treedt in dit boek op; hoogstens kan men zeggen, dat er een mannelijke schim in voorkomt: Melidor, de overleden vriend van eene der dames, maar deze houdt zich bescheiden op den achtergrond.

Het oogmerk der schrijfster was, het buitenleven tetschilderen in de vier jaargetijden en aan te toonen, hoe ver-